

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
& ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8- ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Θεσσαλονίκη: **23-9-2016**

Αριθμός απόφασης: **1104**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη
Τηλέφωνο : 2313-333245
ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

Έχοντας υπ' όψη:

- 1.** Τις διατάξεις:
 - α.** Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (Φ.Ε.Κ. 170Α'/26-07-2013).
 - β.** Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69)
 - γ.** Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ.** Της με αριθμό Δ6Α 1118225 ΕΞ 2013 / 24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 1.893Β'/2013) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - ε.** Της με αριθμό Δ6Α 1198069 ΕΞ 2013 / 30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 3.367Β'/2013) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

στ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205 ΕΞ 2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (Φ.Ε.Κ. 3.250Β'/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθμό Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 / 08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

ζ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α. 1006534 ΕΞ 2015 (ΦΕΚ Β' 165/19-1-2015) Απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

η. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α 1118063ΕΞ2016/05-08-2016 Απόφασης του Γ.Γ. της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 2562/19-08-2016) με θέμα «Τροποποίηση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Δ.Ε.Δ. και Εσωτερικού Ελέγχου της Γ.Γ.Δ.Ε.».

θ. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30-8-2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1-9-2016) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

ι. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ'αριθμ. απόφαση του Διοικητικού Εφετείου- Τμήμα Β' επί της με ημερομηνία κατάθεσης Προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, της εταιρείας με την επωνυμία «.....», Α.Φ.Μ.:, με έδρα την, οδός, κατά της υπ'αριθμ. /..... απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Το απόΥπόμνημα που κατέθεσε η προσφεύγουσα εταιρεία στην Υπηρεσία μας.

5. Την με ημερομηνία κατάθεσης προσφυγή της εταιρείας με επωνυμία «.....», ΑΦΜ:, ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου – τμήμα Β'.

Με την υπ'αριθμ..... προσβαλλόμενη απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., απορρίφθηκαν τα υπ'αριθμ/.....και/..... αιτήματα της προσφεύγουσας εταιρείας, με τα οποία ζητούσε τη διαγραφή του συνολικού ποσού που έχει καταλογιστεί σε βάρος της από τη συμμετοχή της στην Κοινοπραξία «.....» με ΑΦΜ: και να επιστραφεί ή άλλως να συμψηφιστεί το μέχρι τότε καταβαλλόμενο ποσό των 270.969,80 ευρώ.

Κατά της ως άνω απάντησης, η κατέθεσε στις προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου..... Επί της ως άνω προσφυγής, το Διοικητικό Εφετείο (Τμήμα Β') εξέδωσε την υπ'αριθμ. απόφαση σύμφωνα με την οποία «Απέχει από την εκδίκαση της υπόθεσης. Αναπέμπει αυτήν στη Δ.Ε.Φ.Δ., προκειμένου να τηρηθεί η διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Ν.2238/1994”

Η Δ.Ο.Υ. με το υπ'αριθμ./..... έγγραφό της,(αριθμ. πρωτ. ΔΕΔ Θεσ/νίκης) διαβίβασε το σχετικό φάκελο στη Δ.Ε.Δ. Θεσσαλονίκης, με τις συνημμένες υπ'αριθμ., & αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου, που αφορούν προσφυγές της κατά των υπ'αριθμ./....., υπ'αριθμ./..... &/..... αντίστοιχα αρνητικών απαντήσεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Η προσφεύγουσα εταιρεία με την προαναφερόμενη από 22-6-2015 προσφυγή της και με το από υπόμνημά της, ζητά:

- 1)Να αναγνωριστεί ότι το ποσό των 270.969,80 ευρώ καταβλήθηκε αχρεώστητα.
- 2)Να ακυρωθεί η με αρ.πρωτ./.....πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με την οποία απορρίφθηκαν οι με αριθμούς πρωτοκόλλου της Δ.Ο.Υ. και αιτήσεις της προσφεύγουσας.
- 3)Να υποχρεωθεί το Δημόσιο να επιστρέψει το ποσό των διακοσίων εβδομήντα χιλιάδων εννιακοσίων εξήντα εννέα ευρώ και ογδόντα λεπτών (270.969,80 ευρώ) ως αχρεωστήτως καταβληθέν, νόμιμα, έντοκα από την επομένη ημέρα της καταβολής κάθε επιμέρους ποσού (δόσης), άλλως από την επομένη της κατάθεσης των σχετικών αιτήσεων τους έως και την πλήρη εξόφλησή τους.
- 4)Να αναγνωριστεί ότι οι απαιτήσεις του Ελληνικού Δημοσίου από τη συμμετοχή της εταιρείας στην κοινοπραξία «.» με ΑΦΜ: έχουν αποσβεστεί στο σύνολό τους (100%) δυνάμει της ως άνω επικυρωθείσας συμφωνίας πιστωτών του άρθρου 44 του ν.1892/1990.
- 5)Να καταδικαστεί το αντίδικο στην εν γένει δικαστική της δαπάνη

**Σχετικά με την εκτέλεση της υπ'αρίθμ./.....δικαστικής απόφασης
και την αναπομπή της στον Ε.Δ.Ε.Φ.Δ.**

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 70^A του Ν.2238/1994, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 36 του Ν.3943/2011 «1.Συνιστάται στη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών πενταμελής Επιτροπή αποτελούμενη από έναν πρώην δικαστικό λειτουργό ή πρώην λειτουργό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ως Πρόεδρο, δύο υπαλλήλους με βαθμό τουλάχιστον Β΄ της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών, έναν υπάλληλο του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, προϊστάμενο οργανικής μονάδας επιπέδου Διεύθυνσης ή Υποδιεύθυνσης και έναν εκπρόσωπο του Συνδέσμου Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.).»

Η Επιτροπή Διοικητικής Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι αναπληρωτές του Προέδρου και των μελών της.

«2. Έργο της Επιτροπής αυτής είναι η διοικητική επίλυση των μετά από έλεγχο φορολογικών διαφορών σε κάθε φορολογικό αντικείμενο, εφόσον η αμφισβητούμενη από τον υπόχρεο διαφορά του κύριου φόρου, τέλους, εισφοράς ή προστίμου υπερβαίνει το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ.»

*** Η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παράγραφο 5γ άρθρου 4 Ν.4038/2012, ΦΕΚ Α 14/2.2.2012.

«3. Αν το ποσό της διαφοράς είναι μικρότερο των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, η κατάθεση της αίτησης προς την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου καθιστά αυτήν αποκλειστικά αρμόδια για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς και συνιστά παραίτηση του αιτούντος από προγενέστερη αίτηση που τυχόν έχει υποβάλει για τη διοικητική επίλυση αυτής ενώπιον άλλου διοικητικού οργάνου με βάση άλλες διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Εφόσον η αμφισβητούμενη από τον υπόχρεο διαφορά του κύριου φόρου, τέλους, εισφοράς ή προστίμου υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, η Επιτροπή του παρόντος άρθρου είναι αποκλειστικά αρμόδια για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς. Η Επιτροπή επιλαμβάνεται της διοικητικής επίλυσης του συνόλου των διαφορών των καταλογιστικών πράξεων που αφορούν τον ίδιο έλεγχο, εφόσον η διαφορά σε μία τουλάχιστον από αυτές καθιστά την Επιτροπή αρμόδια ή αποκλειστικά αρμόδια για τη διοικητική επίλυση αυτής.»

*** Η παρ.3,όπως είχε τροποποιηθεί με την παρ.5 άρθρου 42 Ν.4024/2011,ΦΕΚ Α 226 και με την παρ.5δ άρθρου 4 Ν.4038/2012, ΦΕΚ Α 14,αντικαταστάθηκε ως άνω

με την περ.3 της υποπαρ. Α.5 της παρ.Α του άρθρου πρώτου Ν.4152/2013,
ΦΕΚ Α 107/9.5.2013.

«4.α. Ο φορολογούμενος, εφόσον αμφισβητεί την πράξη προσδιορισμού του κύριου ή πρόσθετου φόρου, προστίμου, προσαυξήσεων, ή/και τελών ή πράξη επιβολής οποιασδήποτε κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας που έχει εκδοθεί σε βάρος του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3, μπορεί να ζητήσει, με αίτηση του την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ..

β. Η αίτηση

5. Η υποβολή της αίτησης αυτής αποκλείει την υποβολή για την ίδια υπόθεση και άλλης αίτησης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς με βάση τις λοιπές ισχύουσες διαδικασίες για τη διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών.

«Αν έχει υποβληθεί προγενεστέρως άλλη αίτηση διοικητικής επίλυσης της διαφοράς σε άλλο υφιστάμενο όργανο, η αίτηση προς την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. διαβιβάζεται σε αυτήν, εφόσον ο φορολογούμενος παραιτηθεί από την προγενέστερη αίτηση πριν από τη συζήτηση αυτής στο υφιστάμενο όργανο.»

*** Το δεύτερο εδάφιο της παρ.5 προστέθηκε με την περ.3 γ της υποπαρ. Α.5 της παρ.Α του άρθρου πρώτου Ν.4152/2013,ΦΕΚ Α 107/9.5.2013.

«6.α. Εφόσον η αμφισβητούμενη από τον υπόχρεο διαφορά υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, για την άσκηση προσφυγής του φορολογούμενου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, απαιτείται, επί ποινή απαραδέκτου ασκήσεως της προσφυγής, να έχει προηγηθεί η αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, η οποία στην περίπτωση αυτή έχει το χαρακτήρα ενδικοφανούς προσφυγής, και η ολοκλήρωση αυτής, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της.

β. Εντός τεσσάρων (4) μηνών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στην αρμόδια φορολογική αρχή, η Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον φορολογούμενο, λαμβάνοντας υπόψη την αίτηση, τις πληροφορίες που έλαβε από τον φορολογούμενο και τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής. Εάν, εντός της προθεσμίας των τεσσάρων (4) μηνών, δεν εκδοθεί απόφαση ή δεν κοινοποιηθεί απόφαση στον φορολογούμενο, τότε θεωρείται ότι η ενδικοφανής προσφυγή έχει απορριφθεί από την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. και ο φορολογούμενος έχει λάβει γνώση αυτής της απόρριψης κατά την εκπνοή της ανωτέρω προθεσμίας.

γ. Για τις εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οι αποφάσεις της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. εκδίδονται εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

7. α. Εάν με την απόφαση ακυρώνεται, μερικά ή ολικά, ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή/και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας έκθεσης ελέγχου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του φορολογούμενου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού.

β. Η αρμόδια φορολογική αρχή δεν έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ..

γ. Για τη διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι ισχύουσες διαδικαστικές και ουσιαστικές διατάξεις για τη διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών.

δ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για τη λειτουργία της Επιτροπής και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ..»

*** Οι παράγραφοι 6 (όπως αυτή είχε συμπληρωθεί με την παρ. 5 άρθρου 4 Ν.4038/2012, ΦΕΚ Α 14) και 7 αντικαταστάθηκαν ως άνω με την περ.3 δ της υποπαρ. Α.5 της παρ.Α του άρθρου πρώτου Ν.4152/2013,ΦΕΚ Α 107/9.5.2013.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται η ημερομηνία από την οποία μπορεί να υποβάλλονται στην Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. αιτήσεις για διοικητική επίλυση φορολογικής διαφοράς.

10. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται αποζημίωση»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 70^Α του Ν.2238/94 «Οι διατάξεις του άρθρου 70 Α του Κ.Φ.Ε., όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν για πράξεις της φορολογικής αρχής που εκδίδονται μέχρι 31.7.2013.»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 23 του αρ.2 του Νόμου 4172/2013 «Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος» παρ. «23 (22.) Από την έναρξη ισχύος του ν. 4172/2013 παύουν να ισχύουν οι διατάξεις του ν. 2238/1994 (Α` 151), συμπεριλαμβανομένων και όλων των κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση αυτού του νόμου.»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Ν.4174/2013 «1.Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, « ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης» οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη «ή παρέλειψε την έκδοση της» και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα

οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν «ή από τη συντέλεση της παράλειψης.

Οι διατάξεις των περιπτώσεων της παρούσας υποπαραγράφου, εφαρμόζονται και ισχύουν από την **1.1.2014**, εκτός εάν διαφορετικά ορίζεται σε αυτές.....

8...Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη»

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 73 του Ν.4174/2013 «Ο παρών Κώδικας τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2014 εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις κατ'ιδίαν διατάξεις»

Επειδή, Σύμφωνα με την με τη με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α 1159205 ΕΞ 2014/01-12-2014 (ΦΕΚ Β` 3250/4.12.2014) Απόφαση της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων μεταφέρθηκε, από 1-1-2015, η έδρα των Τμημάτων «Επανεξέτασης Α9` και Α10`» της Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, από το νομό Αττικής στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης, αποσπάσθηκαν αυτά από την Υποδιεύθυνση Επανεξέτασης και υπήχθησαν απευθείας στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης, μετονομάσθηκαν δε, σε «Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης» και «Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης», αντίστοιχα. Στη συνέχεια, με τις με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α 1170232 ΕΞ 2014/30-12-2014 (ΦΕΚ Β` 3586/31.12.2014) και Δ.ΟΡΓ.Α 1006534 ΕΞ 2015/19-01-2015 (ΦΕΚ Β` 165/23.01.2015) Αποφάσεις της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων, ανακαθορίστηκε η καθ' ύλην αρμοδιότητα των ανωτέρω Αυτοτελών Τμημάτων και ως ημερομηνία έναρξης λειτουργίας τους ορίστηκε η 1/4/2015.

1. Το Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης και το Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, που εδρεύουν στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης, είναι αρμόδια για τις υποθέσεις φορολογούμενων που υπάγονται: α) στις Δ.Ο.Υ. της Φορολογικής Περιφέρειας Θεσσαλονίκης, εκτός των Δ.Ο.Υ. των νομών της Θεσσαλίας και β) στις Δ.Ο.Υ. των νομών της Ηπείρου (από τις υπαγόμενες στη Φορολογική Περιφέρεια Πατρών).

Ειδικότερα, οι ενδικοφανείς προσφυγές που υποβάλλονται, κατά πράξεων, ρητών ή σιωπηρών, που εκδίδονται (ή συντελούνται) από την **1.4.2015** και εφεξής από τις Δ.Ο.Υ. των Περιφερειών Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Μακεδονίας και Ηπείρου, όπως αυτές ορίζονται στο Παράρτημα 2 του Π.Δ. 111/2014 (ΦΕΚ 178 Α729-8-2014) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών», εξετάζονται από τα Αυτοτελή Τμήματα Επανεξέτασης και Επανεξέτασης, Νομικής και

Διοικητικής Υποστήριξης, της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, με έδρα την Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης.»

Επειδή, το Διοικητικό Εφετείο - Τμήμα Β' με την υπ'αριθμ. /..... απόφασή του αναφέρει: «ένα τρίτο ερώτημα το οποίο τίθεται εν προκειμένω συναφώς με το τελευταίο ζήτημα είναι, εάν, σε περίπτωση μη ενημέρωσης του φορολογούμενου, περί του δικαιώματός του προς άσκηση της εχούσης χαρακτήρα ενδικοφανούς προσφυγής αιτήσεων διοικητικής επιλύσεως διαφοράς, πρέπει να δοθεί η ίδια δικονομική λύση με αυτήν που ακολουθείται και στην περίπτωση της, για τον ίδιο λόγο (μη ενημέρωση του διοικούμενου περί του σχετικού δικαιώματός του), μη ασκήσεως της ενδικοφανούς προσφυγής του άρθρου 63 παρ.3 του Κ.Διοικ.Δικ..... Κατόπιν τούτου, υπό του Δικαστηρίου κρίνεται ότι εν προκειμένω δεν πρέπει να προκριθεί η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 63 παρ.3 του Κ.Διοικ.Δικ. Ακολουθούμενης λύσεως, αλλ'αντιθέτως, σε περίπτωση παραλείψεως ενημερώσεως του φορολογούμενου, περί του δικαιώματός του προς υποβολή αιτήσεως διοικητικής επιλύσεως της διαφοράς, εχούσης το χαρακτήρα ενδικοφανούς προσφυγής δυνάμει (της παραλείψεως) να συντελεσθεί, είτε δια παραλείψεως εκδόσεως ρητής πράξεως, είτε δια παραλείψεως αναγραφής σχετικής επισημειώσεως επί της εκδοθείσης ρητής πράξης, θα πρέπει, κατ'αναλογία των εφαρμοζομένων επί της υπό του άρθρου 70 του Ν.2238/94 προβλεπόμενης συνήθους αιτήσεως επιλύσεως των φορολογικών διαφορών, το δικαστήριο να απόσχει από την εκδίκηση υπόθεσης και να αναπέμψει αυτήν στην Ε.Δ.Ε.Φ.Δ., προκειμένου να τηρηθεί η σχετική διαδικασία.»

Επικουρικά ως προς το παραδεκτό της προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 73 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Ν.Δ/γμα 356/1974) «η προ της ενάρξεως της εκτελέσεως ανακοπή του οφειλέτου ασκείται: α)κατά της εκδοθείσας ατομικής ειδοποίησης....»

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας «ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α)της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β)της κατασχετήριας έκθεσης, γ)του προγράμματος πλειστηριασμού, δ)της έκθεσης πλειστηριασμού και ε)του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής αφορά σε πράξεις, εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, κατά των οποίων προβλέπεται η άσκηση ανακοπής προς επίλυση διαφορών αναφυόμενων στο στάδιο της είσπραξης των βαρών αυτών (Στε 2864/1996, 3354/1991)

Επειδή, σε κάθε περίπτωση κατ'εφαρμογή του άρθρου 63 παρ. 8 του Ν. 4174/2013 «Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, πέραν του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα με τις/..... και/..... αιτήσεις της ζητά την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών, στάδιο μεταγενέστερο του προσδιορισμού του φόρου, το περιεχόμενο της υπ'αριθμ./..... προσβαλλόμενης απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., είναι πληροφοριακού και βεβαιωτικού χαρακτήρα υπό την έννοια ότι αποτελεί μία επιβεβαίωση του προσδιορισθέντος από τη συμφωνία πιστωτών και επιχείρησης (.....) χρέους, - η οποία συμφωνία επικυρώθηκε με την υπ'αριθμ./..... απόφαση του Εφετείου Αθηνών - που αφορά τη συμμετοχή της στην κοινοπραξία «.....». Και σε κάθε περίπτωση, δεν υποβλήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 63 του Ν.4174/2013, ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι **απαράδεκτως** υπεβλήθη προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου κατά της/..... απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ....., επειδή η εκ τούτου αναφυόμενη διαφορά ανάγεται στο στάδιο της διοικητικής εκτέλεσης.

Ως προς την ουσία της υπόθεσης όλως επικουρικά

Επειδή, στην υπό κρίση προσφυγή η Δ.Ο.Υ., δυνάμει της από συμφωνίας πιστωτών και προσφεύγουσας επιχείρησης, η οποία επικυρώθηκε με την υπ'αριθμ./..... απόφαση του Εφετείου Αθηνών, συνεπεία της θέσεως της προσφεύγουσας σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης σύμφωνα με το αρ.46 του Ν. 1892/1990, προσδιόρισε την οφειλή της προσφεύγουσας προς το Δημόσιο, που προέρχεται από τη συμμετοχή της στην

κοινοπραξία «.....», στο ποσό των 4.268.680,45 ευρώ και όρισε ως καταβλητέο το 10% του οφειλόμενου πιο πάνω ποσού, δηλαδή 426.868,05 ευρώ, απαιτητό σε δέκα (10) ετήσιες ισόποσες δόσεις των 42.686,81 ευρώ, εκ των οποίων η πρώτη ήταν καταβλητέα, την 1-3-2009. Με την υπ'αριθμ...../..... απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 44 του Ν.1892/1990 «Συμφωνίες πιστωτών και επιχείρησης, περιλαμβανομένης σε μία από τις περιπτώσεις α, β, γ ή δ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 1386/1983, που **ρυθμίζουν ή περιορίζουν χρέη αυτής**, δεσμεύουν και τους μη συμβεβλημένους πιστωτές, το Δημόσιο, τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, κύριας και επικουρικής, τις τράπεζες και άλλα πιστωτικά ιδρύματα, δανειστές της επιχείρησης, εφόσον:

α.....

β.....

γ. Επικυρωθούν από το εφετείο.....

δ. Η αίτηση κοινοποιείται»

Επειδή, στις 28-11-2006 επήλθε συμφωνία μεταξύ των συμβαλλόμενων πιστωτών και της οφειλέτιδας επιχείρησης καθώς η τελευταία έχει τεθεί στο καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης του άρθρου 46 του Ν.1892/90 με την υπ'αριθμ./..... απόφαση του Εφετείου

Επειδή, η προαναφερόμενη συμφωνία έχει επικυρωθεί με την υπ'αριθμ./2008 απόφαση του Εφετείου....., τμήμα 2ο σύμφωνα με την παρ.1γ του άρθρου 44 του Ν.1892/1990.

Επειδή, η πιο πάνω επικυρωθείσα συμφωνία προέβλεπε: «Προς επίτευξη της εξυγίανσης της Επιχείρησης καθίσταται έτσι αναπόφευκτος ο περιορισμός των απαιτήσεων των πιστωτών και ο χρονικός διακανονισμός της καταβολής του ποσού που προκύπτει μετά το συμβιβαστικό περιορισμό των αρχικών απαιτήσεων” ... **3.3.1** Ύστερα από πρόταση της Επιχείρησης, οι πιστωτές κατανέμονται στις εξής κατηγορίες: α)...., β).... γ)..... δ) Στην τέταρτη κατηγορία οι λοιποί εγχειρόγραφοι πιστωτές, μεταξύ των οποίων και το Ελληνικό Δημόσιο

3.3.2. Ύστερα από μελέτη και ανάλυση των οικονομικών δυνατοτήτων της επιχείρησης, της προοπτικής εξυγιάνσεώς της, των υφιστάμενων σήμερα πλαισίων ρυθμίσεως των οφειλών προς το Δημόσιο και τα Ασφαλιστικά Ταμεία, , οι

συμβαλλόμενοι, Επιχείρηση και πιστωτές συμφωνούν τα αμέσως πιο κάτω οριζόμενα». (σελ.9&10 της συμφωνίας)

Επειδή, στη σελ. 21 της συμφωνίας παρ. **δ.2** αναφέρεται: «Οι οφειλές προς το Ελληνικό Δημόσιο, από κάθε αιτία και ενδεικτικά από Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, φόρο εισοδήματος, φόρο μεταβίβασης ακινήτων, φόρο ακινήτου περιουσίας, τέλος χαρτοσήμου, ΟΓΑ επί του χαρτοσήμου, έκτακτες εισφορές παντός είδους, μη καταβληθέντα στους μετόχους και παραγραφέντα υπέρ του Δημοσίου μερίσματα, περιορίζονται στο 10% των βεβαιωθέντων ποσών και θα καταβληθούν σε δέκα (10) ετήσιες ισόποσες άτοκες δόσεις, της πρώτης δόσεως καταβλητέας ένα(1) χρόνο μετά την επικύρωση της παρούσας συμφωνίας από το Εφετείο Αθήνας, της δεύτερης δύο (2) χρόνια μετά την επικύρωση αυτή κ.ο.κ Το υπόλοιπο 90% διαγράφεται.

Στη ρύθμιση αυτή περιλαμβάνονται φόροι, προσαυξήσεις και πρόστιμα από κάθε αιτία και για κάθε λόγο, δηλαδή οριστικά βεβαιωθέντες και τυχόν μελλοντικά οριστικά βεβαιωθησόμενοι, μετά από έλεγχο ή από την έκδοση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων επί ασκηθεισών ή ασκηθησομένων προσφυγών, των οποίων η γενεσιουργός αιτία τοποθετείται χρονικά πριν από την επικύρωση της παρούσης από το αρμόδιο Εφετείο.»

Επειδή, στην σελ. 24 της συμφωνίας παρ. **3.6** «Η είσπραξη από οποιονδήποτε Πιστωτή οποιουδήποτε ποσού σε εκτέλεση της κατά τους όρους της παρούσας θα θεωρείται ως έγκριση αυτής»

Επειδή, στη σελ 22 & 23 της συμφωνίας παρ. **δ.4** αναφέρεται: “Στη ρύθμιση της παρούσας συμφωνίας υπάγονται, κατά τις διατάξεις του άρθρου 44 του Ν. 1892/90, όλες οι οφειλές της Επιχείρησης προς τους πάσης φύσεως Πιστωτές της, περιλαμβανομένου του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών Οργανισμών Κύριας και Επικουρικής ασφάλισης, Τραπεζών και λοιπών Πιστωτών Ιδρυμάτων και όλων των λοιπών ,η συμβαλλομένων Πιστωτών, είτε αυτές εμφανίζονται είτε δεν εμφανίζονται στους συνημμένους πίνακες/καταστάσεις (παράρτημα ΙΙ) κατά την 31-12-2005 και όπως οι οφειλές αυτές θα έχουν διαμορφωθεί στο μέλλον και εφόσον προέρχονται από τις δραστηριότητες της επιχείρησης μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών που θα επικυρώνει την παρούσα συμφωνία.

Στην ως άνω ρύθμιση υπάγονται και απαιτήσεις, υφιστάμενες ή μέλλουσες που δεν έχουν ακόμα βεβαιωθεί από φορολογικές τελωνειακές κλπ αρχές και ως εκ τούτου δεν εμφανίζονται στα βιβλία της επιχείρησης, ως και απαιτήσεις, υφιστάμενες ή μέλλουσες, που δεν έχουν ασκηθεί με οποιοδήποτε νόμιμο τρόπο, και ως εκ τούτου

δεν εμφανίζονται στα βιβλία της επιχείρησης, οποτεδήποτε και οπωσδήποτε ήθελε ανακύψουν ή εμφανιστούν στο μέλλον και εφόσον προέρχονται από τις δραστηριότητες της επιχείρησης μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως του Εφετείου.

Οι ως άνω απαιτήσεις, **με εξαίρεση το μέρος τους που δεν εξοφλείται κατά τους όρους του παρόντος**, αποσβέννυνται και διαγράφονται, η απόσβεση δε αυτή δεσμεύει και τους μη συμβαλλόμενους Πιστωτές συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου και των Οργανισμών Κύριας και Επικουρικής ασφαλίσεως, δεδομένου ότι έχει ικανοποιηθεί η πρόβλεψη του άρθρου 4 παρ.1 του Ν.2556/1997”

Αποσβέννυνται επίσης

Αποσβέννυνται ακόμα στο σύνολό τους οι απαιτήσεις κατά της επιχείρησης από μερίσματα,

Οι παραπάνω ρυθμίσεις ισχύουν απαρέγκλιτα και για τις απαιτήσεις κατά της επιχείρησης από την εκτέλεση των έργων που κατασκεύασε, όπως επίσης και από τη συμμετοχή της σε Κοινοπραξίες , είτε πρόκειται για απαιτήσεις της Κοινοπραξίας κατά της επιχείρησης, είτε για απαιτήσεις των λοιπών μελών κατά της επιχείρησης, είτε για απαιτήσεις τρίτων (συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου) κατά της επιχείρησης, λόγω της ιδιότητάς της ως μέλους της κοινοπραξίας. Και οι απαιτήσεις αυτές δηλαδή αποσβέννυνται και διαγράφονται στο σύνολό τους.»

Επειδή, το Ν.Σ.Κ. Με την υπ'αριθμ. 382/2013 γνωμοδότησή του, η οποία έγινε αποδεκτή από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, επί ερωτήματος της Γ.Γ.Δ.Ε. που αφορά στους προαναφερθέντες όρους της συμφωνίας των πιστωτών με την προσφεύγουσα επιχείρηση σχετικά με την καταβολή ποσοστού 10% χρέους της Κοινοπραξίας στην οποία συμμετείχε η προσφεύγουσα, αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., καθώς και ποσοστού 10% των οφειλών της κοινοπραξίας αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., απεφάνθη ότι η οφειλέτιδα (προσφεύγουσα) υποχρεούται στην καταβολή των υπαγομένων στο πεδίο συμφωνίας χρεών προς το Δημόσιο των Κοινοπραξιών στις οποίες συμμετέχει, κατόπιν κρίσεως περί υπαγωγής εκάστης οφειλής στο ρυθμιστικό πεδίο της συμφωνίας. Πιο συγκεκριμένα, σχετικά με την επίμαχη φράση της συμφωνίας (όρος δ.4 σελ.23) της συμφωνίας πιστωτών – επιχείρησης, η οποία αφορά σε ρυθμίσεις οφειλών της αιτούσας επιχείρησης έναντι τρίτων, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου, σύμφωνα με την οποία «...Και οι απαιτήσεις αυτές δηλαδή αποσβέννυνται και διαγράφονται στο σύνολό τους.», το Ν.Σ.Κ. έκρινε ότι με τον προαναφερόμενο όρο στη συμφωνία πιστωτών –επιχείρησης «...δεν εισάγεται αυτοτελής ειδική ρύθμιση, αφορώσα μόνο τις οφειλές αυτές προς το Δημόσιο, εξ'αίτίας της ισχύος του

γενικού όρου δ.2., που αφορά σε όλες τις απαιτήσεις προς το Δημόσιο, από κάθε λόγο και αιτία. Διότι, εκ των όρων της συμφωνίας, προκύπτει σαφής αντιμετώπιση του συνόλου των οφειλών προς το Δημόσιο κατά τρόπο ενιαίο.... Διότι αν η απόφαση ερμήνευε τη συμφωνία υπό το φως των ήδη διατυπωθέντων ισχυρισμών της οφειλέτιδας, χωρίς καμιά αναφορά περί διαφορετικής μεταχείρισης ορισμένων εκ των οφειλών προς το Δημόσιο και μάλιστα περί πλήρους διαγραφής οφειλών προς αυτό που προέρχονται από τη συμμετοχή της οφειλέτιδας σε κοινοπραξίες, περί πλήρους διαγραφής των επίμαχων οφειλών, πιθανώς να μην επικύρωνε τη συμφωνία, για το λόγο ότι με αυτήν εισάγονται ρυθμίσεις εις βάρος του Δημοσίου, εγχειρόγραφου δανειστή της μειοψηφίας των πιστωτών και μη μετέχοντος στη συμφωνία, καταχρηστικώς και κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας. Επομένως, κατ'ορθήν ερμηνεία της συμβάσεως, με συδυασμό όλων των προπαρατιθεμένων όρων και ιδίως του όρου δ.2 που αφορά στις απαιτήσεις του Δημοσίου από κάθε αιτία και της παρ. του δ.4. όρου, στην οποία ανήκει η επίμαχη φράση, αλλά και σε συνδυασμό με την επικυρωτική δικαστική απόφαση, οι ρυθμίσεις της συμφωνίας καταλαμβάνουν και τις ανωτέρω απαιτήσεις (όπως άλλωστε δέχθηκε και η με αριθμ. 121/2009 γνωμοδότηση Ν.Σ.Κ.) οι οποίες, εφόσον υπάγονται σε αυτήν και εξοφλούνται σύμφωνα με τους όρους της, αποσβέννυνται και διαγράφονται κατά το συνολικό υπολειπόμενο μέρους τους, δηλαδή κατά το 90% εκάστης εξ'αυτών».

Επειδή, σύμφωνα με το από υπόμνημα του Ελληνικού Δημοσίου ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου «Από την απλή αντιπαραβολή των πιο πάνω όρων της συμφωνίας είναι ότι αποσβέννυνται και διαγράφονται οι απαιτήσεις με εξαίρεση το μέρος που εξοφλείται κατά τους όρους της συμφωνίας, δηλαδή για τις απαιτήσεις του Ελληνικού Δημοσίου με εξαίρεση του 10% των απαιτήσεών του, ενώ σε κανένα σημείο δεν προβλέπεται η διαγραφή και απόσβεση του συνόλου (καθ'ολοκληρίαν) των απαιτήσεων οποιουδήποτε πιστωτή, άρα και του Ελληνικού Δημοσίου που διατηρούνται και εισπράττονται στο πιο πάνω ποσοστό του 10%. Εξάλλου, τυχόν διαγραφή του συνόλου (100%) των απαιτήσεων οποιουδήποτε εκ των πιστωτών δεν θα συμβάδιζε με τη ratio των σχετικών διατάξεων που είναι η προσπάθεια εξυγίανσης των προβληματικών (υπερχρεωμένων) επιχειρήσεων με τη ρύθμιση ή τον περιορισμό των χρεών και όχι με την πλήρη απόσβεση αυτών (βλέπε εδάφιο α' της παρ.1 του άρθρου 44 του Ν.1892/1999 που ρητά ορίζεται: «Συμφωνίες πιστωτών και επιχείρησης... που ρυθμίζουν ή περιορίζουν τα χρέη αυτής...»). Από τη βασική αυτή ρύθμιση δεν εξαιρούνται, ούτε θα μπορούσαν να εξαιρεθούν, οι απαιτήσεις των πιστωτών σε βάρος της προσφεύγουσας που δημιουργήθηκαν από τη συμμετοχή της σε κοινοπραξίες, ώστε να αποσβέννυνται και να διαγράφονται

πλήρως(100%), όπως προσχηματικά άρχισε να υποστηρίζει όψιμα η προσφεύγουσα περί το έτος 2012, δηλαδή μετά την πάροδο πλέον των τεσσάρων ετών(!!!) από τη επικύρωση της συμφωνίας με την υπ'αριθμ απόφαση του Εφετείου Αθηνών. Εξάλλου, στην κύρια ρύθμιση του πρώτου εδαφίου της σχετικής συμφωνίας για τα χρέη της προσφεύγουσας από τη συμμετοχή της σε κοινοπραξίες ρητά αναφέρεται ότι για τα χρέη αυτά ισχύουν απαρέγκλιτα οι πιο πάνω ρυθμίσεις.(«Οι παραπάνω ρυθμίσεις ισχύουν απαρέγκλιτα και για τις απαιτήσεις κατά της επιχείρησης από την εκτέλεση των έργων που κατασκεύασε, όπως επίσης και από τη συμμετοχή της σε Κοινοπραξίες , είτε πρόκειται για απαιτήσεις της Κοινοπραξίας») δηλαδή ότι οι ως άνω απαιτήσεις αποσβέννυνται και διαγράφονται με εξαίρεση το μέρος που εξοφλείται κατά τους όρους της συμφωνίας. Επομένως και οι απαιτήσεις του Ελληνικού Δημοσίου σε βάρος της προσφεύγουσας από τη συμμετοχή της σε κοινοπραξίες αποσβέννουνται και διαγράφονται με εξαίρεση το ποσοστό 10% που συμφωνήθηκε να εξοφληθεί σε δέκα ισόποσες δόσεις. Το δε δεύτερο εδάφιο της σχετικής συμφωνίας για τα χρέη της προσφεύγουσας από τη συμμετοχή της σε κοινοπραξίες («Και οι απαιτήσεις αυτές δηλαδή αποσβέννυνται και διαγράφονται στο σύνολό τους») δεν ανατρέπει την κύρια ρύθμιση του πρώτου εδαφίου(!!!), όπως προσχηματικά επικαλείται η προσφεύγουσα, έστω και όψιμα μετά την πάροδο πλέον των τεσσάρων ετών (!!!) από την ισχύ της συμφωνίας, αλλά αναφέρεται στο μέρος των απαιτήσεων που δεν εξοφλείται (για το Ελληνικό Δημόσιο του 90%), το οποίο και για τους πιο πάνω όρους της συμφωνίας αποσβέννυνται και διαγράφεται στο σύνολό του («οι ως άνω απαιτήσεις, με εξαίρεση το μέρος που εξοφλείται κατά τους όρους της συμφωνίας, αποσβέννυνται και διαγράφονται»). Διαφορετικά θα υπήρχε πλήρης αναντιστοιχία και αντίφαση των εδαφίων α' και β' που αφορούν τα ίδια χρέη της προσφεύγουσας, δηλαδή τα χρέη από τη συμμετοχή της σε κοινοπραξίες, περίπτωση που φυσικά δεν συντρέχει, εφόσον το δεύτερο εδάφιο είναι απόλυτα σύμφωνο με το πρώτο και αναφέρεται στο μέρος των απαιτήσεων της προσφεύγουσας που δεν εξοφλείται (δηλαδή για το Ελληνικό Δημόσιο το μέρος των απαιτήσεων του ποσοστού 90% που προέκυψε από τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε κοινοπραξίες).

Επειδή, βάση των ανωτέρω εκτεθέντων, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης προσφυγής
ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου και την αναπομπή της υπόθεσης
για συζήτηση ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου..... – Τμήμα Β',
σύμφωνα με την υπ'αριθμ. /.....απόφασή του.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο Προϊστάμενος της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης
& Νομικής Υποστήριξης
α/α

Μαβινίδου Κυράτσα
(ΠΕ Εφοριακός)

Σ η μ ε ί ω σ η :

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Διεύθυνσή μας εντός είκοσι (20) ημερών από την λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθρο 126 του Ν.2717/1999).